

mente, ut etiam in Africam ipsam, disputaturi & morituri, proficisci nō reformident. At verò laudabiles hosce Cle-
nardi conatus, præpropera mors impedivit; mox
enim post iter Africanum, Illiberi (quæ hodiè Gra-
nata est) vitam cum morte commutavit. *Aug. Mirus
iæ Eleg. Belgic.*

2. Studium nonnullorum est, ex scriptis ad-
versarum sectarum, seligere tantummodò pejora,
& ea proponere Mundo, ut illas vitare discamus.
Verùm genio meo arrident ferè magis, qui infide-
lium, hæreticorumquè non explorant solummodò
sentinas; sed insimul in hortos exspatiantur, & un-
decunquè decerpunt, propinqua veritati: quæ certè
superat ubiq;, & quæ eadem nec mendacium omni ex
parte carere potest. Hâcque pariter ratione, Eth-
nicorum libros impugnârunt, sanctioris Ecclesiæ
Doctores: Origenes, Arnobius, Lactantius, Aurel.
Augustinus, Theodoretus, aliiq; & ex recentiori-
bus, Augustinus Steuchus, Franciscus Picus, ac nun-
quàm satis laudatus Philippus Mornæus, &c. Ma-
chometicam religionem hætenus quod sciam, con-
futaverunt Euthymius Zigabenus, *in dogmaticâ pa-
noplîâ, cujus quæ ad præsens pertinent institutum, curante
Sylburgio, An. 92. Gr. & Latinè, unâ cum aliis edidit Com-
melinus, & Sarracenicâ inscripsit. Joh. Cantacuzenus,
Rex Constantinopolitanus, in libris quatuor Christiane
orthodoxæ assertionis, contra Machometicam fidem; Græcè
ante annos plùs minùs ducentos scriptis, & per Rodulphum
Gualterum Tigurinum latinitate donatis. Richardus
(quem alii Ricoldum vocant) Monachus ex ordine
Prædicatorum, in confutatione legis, à maledicto Machu-
meto Saracenis lata, per Demetrium Cydonium, ex Roma-
nâ linguâ in Græcam translata; deinde per Bartholomæum*

Pice-

Cantacuzenus,
Richardus, ut
& alii, subjun-
cti sunt Alco-
rano, quem e-
didit Theod.
Bibliander
An. 1550.